

Ч. 6 (140)

Львов, четверг дня 18 лютого (5) 1937

Рок IV.



Орган Лемковского Союза

Выходит в каждый четверг.

Редакция и администрация в Крынице. — Адрес „Лемко“ Крыница.

Іще єст на складі ілюстрований календар „Лемка“ на рок 1937. Кромі того видано також малий кишенковий календарик для дітей і великий календар стінний.

Ціна одного екземпляра виносит 50 грошей

и кошти пересилки. При замовленю понад 10 календарів кошти пересилки покрывают адміністрація „Лемка“, котра даває також один календар **даром**.

Доход с малых календариков, котрих ціна виносит 10 грошей, переначаме на Руску Бурсу в Горлицях.

Редакція.

Натягнена струна.

Посол Голинський, референт прелиминара на р. 1937/38 в сеймової комісії, вичислил, же в р. 1938 податок буде вищий о 9% от по-датку, який плачено в р. 1928 — то єст в часі найлучшого господарчого положення.

От року 1928 продукція, аджек и доходы упали о 50 процент, то значит, же при поганені до половины доході, заплатиме податку більше, як платили ми в року найлучшої кон'юнктури. Другими словами: обтяжене населення податками єст тепер перешло 2 раз сильніше, як в р. 1928. Єст то доказ, же податкова струна єст натягнена. Іще лучше ілюструє то-то велике число екзекуції за незаплачені податки. Тих екзекуцій єст тепер около 15 мільйонов. Число того прибере отвітну вагу, если пригадаме собі, же в Польщі єст 8 мільйонов всіх родин, а число викупованих промислових свідоцтв (патентов) виносит всіго лем 600 тысяч. Значит того, же на кожну родину припадають 2 екзекуції за незаплачені податки. Што-ж с тим робити. Отписати тоти податки

не можна, бо того деморалізувало бы людей, обнижити податки не можна с огляду на буджетну ровновагу.

Буджет державний єст и так барз низкий в пропорції до бюджетов других держав, а також и в пропорції до наших потреб.

Але с фактів и цыфр видно, же поднести tot буджет через подвигщене податков єст невозможне.

Прото тиž лем оживлене економичного житя, поднесене продукціи во всіх галузях и поднесене добробыта краю и всіх верств его населення може отворити новы жизнедайны же-рела для нашого державного буджета.

Борба меже Сталином и Ворошиловым.

Англицькі газеты приносят обильны ві-сти о відношеннях, які витворили ся в послідних часах в союзійской Росії. Газеты тоты по-дают, же в часі екзекуції засуджених в процесі Радка и тов. розстріляно не 13-ох, а лем 6-ох засуджених. Решту переслухує Г. П. У. в справі тих оскаржених, котри становут перед суд в квітні. Офіційльна союзійска агенція ТАСС, заперечат вістям о аресті вдови по Ленині и жени Литвинова, але кореспонденты англицьких газет вісти тоти потверджают. Они пишут, же Крупская (вдова по Ленині) нахо-

дит ся вправді на свободі, але против ней веде ся слідство, а жена Литвинова єст под надзором Г. П. У. и не може виходити нигде с помешкання.

Велику сенсацію вызывают донесеня о остром конфлікті меже Сталином и Ворошиловим. Г. П. У. на приказа Сталіна мало арестувати ряд высших офицеров червеної армії. Коли довідал ся о том Ворошилов, приказа війску приарестувати кількох высших урядників Г. П. У. В Москві іде сильна борба о власть меже двома найсильнішими людьми в Союзах. В армії єст сильне невдоволене с причини розстріляння двох офицеров генерального штаба — Богуславського и Пушіна, а також по поводу зарядження через Сталіна ареста по процесі Радка и тов. 1.200 офицеров. Против тому виступил Ворошилов, што червена армія приняла с вдоволенем.

В день екзекуції засуджених в процесі Радка и тов. арестовано в самій Москві-500 людей за крытыку выроку и екзекуции.

„Чистка“ обняла також заграницьких комуністів, живічих в Росії. Меже іншими арестовано сына іспанського амбасадора в Вашингтоні Дель-Ріо, котрий робил в одній фабриці под Москвом.

Правительство мадритске просить о закончене війни.

По занятю Маляти через повстанців мадритске правительство нашло ся в тяжком положені и, не маючи видов на побіду, звернуло ся до ген. Франко, яко начальнога вожда повстанчих войск, чтобы перестати провадити дальшу війну. Ген. Франко зажадал рішительно подданя ся правительствах войск.

Если бы пришло до порозумленя меже правительством и ген. Франко, закончила бы ся домашна війна в Іспанії.

Помимо тих переговоров бої под Мадритом идут дальше. Повстанчі войска заняли на полудневой части мадритского фронта цілковито пространство от берегов Ярама и Манца-

нарес. Головна дорога, котра луичт Мадрит с Валенциом, находит ся тягом под сильним огнем повстанчої артилерії и всі транспорти сут на той дорозі не возможны.

Трудна єст также евакуация Мадрита и прибыте подкріпленъ, бо єст она возможне лем бочными дорогами, котри размокли от дождей.

В кругах повстанчих офицеров судят, же по отосбеню Мадрита, положене столиці станови ся безнадежне, тым більше, же по утраті Маляти в рядах мадритской міліціи замічат ся падене духа и знеохочене.

Берме ся до роботы.

Ест одно предане, же в далекой пустыні жил оден чоловік. Под старость заболіли у него всі внутренности. Боліло сердце, боліла печень, боліли ключи — все боліло и то так, же не мож выдержати. От людей помочи не мог он ждати, бо жил сам на пустыні и он почал горячо молити ся Богу. Услышал Бог его мольбы и змилосердил ся над ним. Раз в часі сна видит он, же два ангелы появили ся коло его постели, розрізали єго брюх, выняли всі внутренности, вычистили их, вымыли и намазали якомсі мастию. Пак всець положили на свое місце, спрыснули чимсі и всець зросло ся, як жебы николи никто не різал. На другий день старец встал здравым и сильным, як жебы никаки нич го не боліло.

Не оден читатель, як прочитат того предане, подумат собі, же было бы барз добре, если бы и єму ангелы так зробили. Нич бы того не коштовало, а силы и здраве вернули бы знова. В загалі у нас много ест таких, котри сами не любятничим ся заняти и все лем оглядають ся на других и на них спыхают кажду роботу. У нас на каждом кроку ест охота зважити на других того, што повинно быти зроблене своима трудами. У нас ест и токо лукавство, же добрыма мы бы хотіли себе показати, але потрудити ся ради того, руки опадают.

Кілько то раз на собранях ухваляют ся важны рішеня, котри если бы были хоц в половині выполнены, дали бы велики користи, кілько то раз собраны на собранях приека-

ют взяти ся за тути ци іншу роботу, а кончит ся токо все однаково, же люди пороз'изджають ся и ждут, ци ангелы не придут и не зробят за них токо, што они мають зробити. Але ангелы не придут, хоц они при доброй роботі будуть коло нас. За роботу треба взяти ся самому и то кожному на своем містци. А роботы ест дуже. В многих селах ніт ище читальни им. М. Качковского и молодеж не має ся где сходить и прочитати пожиточну книжку ци газету. В других селах токи читальні не проявляют належитой діяльності. В справі кооперації зроблено ище меньше. Або их ніт, або сут, але куліют, бо знова люди ждут, штобы ангелы за них переводили рахунки и провадили книги и діловодство. Тоту саму исторію видиме в каждой другой отрасли народного житя. Ніт у нас спортивных кружков молодежи, ніт заинтересовані ся справами поступової сельської господарки, ніт также масової охоты найти убочны доходы, котрыма мож было бы часто подреперовати наши бідны господарства.

Хотячи, штобы жите наше уложило ся веселіше и штобы ясніше засвітило нам сонце, мусиме передовсем отрясти ся с той мертвоты и взяти ся разом за діло. Нехай никто не жде на другого, але каждый для себе и других буде понукачом, нехай не откладат на завтра, але зараз всі розглянме ся, чого у нас бракує и што дало бы ся найскоріше зробити, а пак до роботы аж до успішного конца.

Конфлікт меже войском и парламентом в Японии.

Читуючи в газетах вісти о том, што діє ся на Далеком Всході, здавало бы ся, же японский народ ест барз неспокойный и же он хоче воевати на ліво и на право, лем бодай поширити границы своєї державы и своих впливов. Тымчасом в дійствности так не ест. Народ, парламент а также и правительство хотіли бы жити спокойно и со всіма в згоді, а до войны заре лем войско, а властиво група высших военных офицеров. Же так ест направду, доказувє и послідний конфлікт, який мал місце дня 21. січня т. р.

Ище 24. грудня м. р. предводителі двох головних партій (либералов и консерватыстов) заатаковали министра заграничных справ, Ариту, за некористну для Японии політику. Они зашмарили ему, же непотребно заключил договор с Німеччином, бо токо заострило отношеня Японии с Росиом. Появлене ся Німеччина на Далеком Вході занепокоило также Англію и Амерыку. Перша боїт ся о свои посіlosti и впливы в Китаю, а друга має дост клопоту на Тихом Океані с Япониом и неохотно видит там ище впливы нового партнера. Кромі того парламентови не подобало ся токо, же штаб армии хотіл утворити нову інституцию, котрої подпадали бы справы державной політыки, ухваляне буджета и глядане новых жерел дохода на потребы войска. В таком разі министры мали бы барз мало до гвареня, а парламент был бы лем для парады.

Замах войска.

Войско зажадало также признаня великих сум на армию в бюджеті на р. 1937—1938. Тоты жаданя (340 мільонов на морски силы и 484 мільони на сухопутну армию) встрітили ся с неохотом в парламенті.

Коли на початку р. 1936 мин. финансов

Такагаши старал ся зменьшати буджет войсковый, офицеры убили єго за токо (26. II. 1936) и обалили правительство Окады. Войско тым способом заявило, же не позволяет перечеркнутi свои амбітны пляны.

Покликано нове правительство и руководитель єго Гирота приек войсковым кругам увеличить кредит на армию и перевести внутренну реформу. Не понаглял ся однак с выполненем тых приречень, бо не хотіл зражати собі парламенту, знаючи, же парламент ест противный тым всім жаданям войска. Але по пару місяцах ген. Тераути заявил, же войско долше ждати не буде и зажадал реализаций приречень.

Тепер наступило зближене партии либералов и консерватыстов и на засіданю парламенту дня 21. січня т. р. обі токи партии приступили атаку против правительству. Зашмарено правительству, же провадит **шкодливу політику в Китаю** и же довело до заострення конфлікта с СССРом, а также и с Амерыком.

Опозиция выступила против жаданям войска и довела до того, же правительство Гироты уступило.

Цисар Японни поручил утворити нове правительство генералови Утаки, котрого войско не любит. Конфлікт в Японии продолжат ся и не знати, ци нове правительство вдоволит групу офицеров, ци тыж дойде до нового замаху, котрый може закончiti ся войсковом диктатором?

У лікара.

— Скаржите ся на болі в лівій нозі. Трудно, старость, не радость.

— И не плетте дурниц, бо моя права нога не молодша, а мя не болит.

Як живе бывша австрійска цисарева Зыта

Вдова по бывшем цисарі Каролю была десятом дочком князя Роберта фон Парма с его другого супружества с португальском инфантком Мариом Антонином, не мріла в своих дітинячих літах о том, же приодіє цисарську корону, а тым больше, же так скоро замінит ю на терневу.

Зыта не зазнала счастья в своем житю. Дітинячий вік не дал єй достатка, бо родичи похає двома родовыми замками, не мали жадного маєтку. В часі, коли была цисаревом, была війна; зрештом была ньом всього 2 літа. Пак начало ся волокитство и біда.

С семерома малых дітей мусіла втікати до Швайцарии, где жили с продажи забраних с собом скарбов. Погодивше, по неуспішной пробі Кароля II. опанованя силом венгерской короны, пришло выгнане. Так як звичайных преступников, перевезено обое Габсбургов с цілом чередом их дітей Дунаєм на Чорне Море, а с оттамаль кораблем аж на остров Мадеру, где на основі рішеня правительств держав Антанты, были интернованы.

Пол року позднійше Кароль II. умер на грьбу, лишаючи свою молоду, бо всього 30-літну жену разом с дітьми без якого нибудь заосямотреня. В пару місяців потом пришла на світ осма дітина — Елізавета.

Позбавлена яких нибудь доходов, несчастна женщина жила в крайній нужді со средств, якы от часу до часу жертвовали єй венгерски аристократы.

Аж, коли судьбом бідной вдовы заинтересовал ся испанский король Альфонс XIII., за его интересеніем державы Антанты позволили Зыта поселити ся в Ель-Прадо, недалеко Мадрида. Падене испанского трона позбавило ю однак и того азия. В осени 1929 р. перенесла ся до Бельгии, где маркиз де ля Кроа отдал єй до роспорядимости свой замок.

Наконец усміхнула ся и єй судьба. Австрійска республика знесла конфискату цілого прыватного маєтку Габсбургов. Нужда скончила ся. Зыта перестала жити с ласки чужих. Не подумала однак и втотчас о собі. Вырекла ся всього для дітей. С подвоеном енергиом приняла ся за образоване сынов и дочок, у котрих не лем в выхованю, але также и в отормленю было много до желания.

Найбóльшу однак увагу звернула на найстаршого сына, Оттона. Не тратила николи надежды, же первородный сын послідного цисара Австріи и короля Венгрии, верне колиси на трон. Ест тё тепер одынока ціль житя той амбітной женщины. Она тыж руководит каждым кроком Оттона и она глядат для него жены с дому, котрый бы через свои звязи облегчил молодому Габсбургови приодіти корону.

Варшава: Дня 7. лютого мал місце в Варшаві несчастный случай. Сын львовского воєводы Белины Пражмовского, Збигнев Белина Пражмовский подпоручник, перекладал револьвер с одной одежи до другой. В часі том револьвер выстрілив и куля перешла єму грудь, от чого наступила смерть.

Похорон, в котором, кроме опечаленої родини, принял участие найвыши достойники войсковы и державны, отбыл ся дня 10. т. м. в Образові, родинном маєтку в повіті сандомірском.

Як ратовати слабы озимины.

Со всіх стран краю доходят вісти, що стан озимин того року представляє значно планьше, як попереднього року. Зимна осень а також тягли дожди впливали зле на розрост вчасних озимин і не допустили до засіяння озимин поздніших.

Загально річ беручи, некористни атмосферичні умови утруднили сильне закоренене ся озимин в осені, що може некористно вплинути на їх перезимоване і дальший розрост на весну.

Тогорочни шкоди на озиминах можна буде, річ ясна, точно оцінити аж на весну, коли озимини зачнут "рушати", але уж тепер можна сподівати ся неприятних несподіванок і тому не пошкодит познакомити ся со средствами, котрими можна вчас на весну прорідженім и ушкодженим озиминам помочи.

Если озимина ест барз рідка, то не остав

нич іншого, лем поле заорати и посіяти на нем даяку ростину пашину, але як проріджене ест середне, то треба озимину ратувати.

При ратуваню озимин ходит о томо, що би мало розвинені в осені корені побудувати до скорого розросту и поберання корму, щоби ростины в скором часі могли вскіпити ся и належити роскоренити. В той цілі треба имати корм азотний и то такий, котрый дієствує безотложно, дає ся легко роспустити и легко через ростины принести. Кормом таким ест салітрак, або салітра вапнева, котрого даєме 150 кг. до 200 кг. на 1 га, в зависимости от прорідженя озимини.

Салітрак даєме втотчас, як озимина не барз выгинула, а також щоби озимину подкріпити на весну, а вапневу салітру втотчас, як озимина ест барз рідка.

Які кролики оплачут ся ховати.

До звіряток, не вимагаючих дуже заходу и даючих незлы доходы, належат кролики и тому было бы порадно, щоби их годовля розвинула ся. При започаткованю годовлі кроликов належит передовсем рішити, ци хоче ся ховати кролики лем на власну потребу ци тиж хоче ся годовлю розвинути до больших розміров в цілях торговельных. В одном и другом случаю сут дві породы кроликов до выбора — або кролики кожушковы, отличаючи ся добрыма свойствами кожуха, або волнисты, со специальнym гатунком доброй волны.

Кролики кожушковы вымагают меньше заходу, як кролики хованы для волни, при которых треба барз уважати на чистоту волни и систематичне чесане и скубане волни. В малых господарствах ліпше ся оплачут ховати кролики кожушково-мясны, особенно варят ховати білые клапоухы, або білые віденськы.

Бесіда кума Ваня с кумом Грицом.

Кум Ваньо: Та чули-сте куме, що си плано с нашима українчиками! В остатних часах так ся роскричали, як жебы уж внет ма-ли вмерати!

Кум Гриц: Та тово не дивота. Я все бесідовал, же они долго не пожиуют, бо то уж от роду хыдерлявы были и все их що си внука боліло.

Кум Ваньо: Але тепер мусят мати страшечни болі, бо друт ся окрутчені. Читал-ем недавно их „Діло“ (Ч. 15. с 24. січня 1937.) що там за ламент, що за плач и йойк, аж жаль слухати, бо то хоц и невыкараны, але все на-ши братя. Плачут они и на Апостольську Ад-министрацию в Рыманові, же то онанич не робит и ани пастырского листу до своїх вір-ных не выдала, плачут на комуністов, йойчат, же не дают им ище „Народный Дом“, ламентують, же б. посол Бачинский живе ище на своїх вір-них, плачут и йойчат тилько, же не годен ани чловек вшитко спамятати.

Кум Гриц: Та оно реку, мі самому чудно, же наш Владыка, на котрого мы ся так тішили, якошинич о нас не дбат. Ани ся людям не вкаже николи, ани не отозве ся и людьми не знают, який он ест, бо не дає ся нияк познати. Я сам ходил до нашого етомосця перед святами звідати ся, ци буде даяке слово и привітане от епископа на свята, а етомосць повіли мі, же до тепер не пришлонич. А народ же

Іх пушистий білый кожушок ест в торговлі ціненій, а кромі того маєт они добру вагу.

На волну надают ся білые кролики расы англицкой. При хованю тых кроликов ест однак больше клопоту.

Брудны яйца обнижают ціну.

В експорті наших продуктов рольных велику позицию занимат вивоз яйц. Але якость и выгляд яиц мусить отвічати вымотам продуктов вывоженых за границу. Одном великом вадом, котра утруднят успішний розвой експорта яиц, ест их брудный выгляд. Были случаи, же с той причини задержано вагоны с яйцами на границі. Прото во власном интересі село повинно ся старати о чистий выгляд яиц, бо яйца брудны обнижают вартость и ціну того продукту и тым самим приносит селу шкоду.

и грызе ся, бо остал, як сирота, котрим никто ся не займе. Але мене чудує, що тово вшитко може „Діло“ обходити?

Кум Ваньо: Та „Діло“ пише, же его окрутчені болит тово, же на Лемковщині ширит ся якийси комунізм, тай прото нападат на Апостольского Администратора.

Кум Гриц: Йой куме, та тово я уж нияк не розумію, бо як читам газеты, то праві в каждой пишут, же ту або там веде ся процес против комуністам — українцам. Недавно читал я, же во Львові была в комуністичном процесі сестра одного етомосця с Перемышлем, що то, реку, ест приятельом самого бискупа Коцьловского. Та чом же еп. Коцьловский не за-казал ей занимати ся такым бридким спра-вами? Знам также с газет, же в криминалах за комунізм сідит моц сынов украинских свя-щенников, а гдекотры, то повтікали аж гдеси на Кубу, ци Ямайку. А у нас Славу Богу на-род живе спокойно, робит тяжко на фалаток хліба и до политыкі ся не мішат.

Кум Ваньо: „Діло“ пише, же комунізм ширит ся в Тыляві, Мишані, Зындроні, Бар-винку и Вороблику.

Кум Гриц: Е! тат о тово не трудно. Знам тамты страны добре, бо там часто с мазю ходжу. Покля в Зындроні жил старый етомосець небощик О. Коцьлянський, никто там о комунізмі не хыровал, але пак як пришол по нем „пан вітець“ Бакарівський, а с ним и якийси швагер не швагер, та и швагерина, по-

Комуникат.

По мысли арт. 11. зарядженя Президента Річи Посполитой с дня 27. X. 1933. о законі о публичных предпіемствах забавовых (розрывковых) (Дн. З. Р. П. № 85 поз. 632), а также § 8. зарядженя Мин. Внутр. Діл о выполнению закона о публичных предпіемствах забавовых с 28. XII. 1933. (Дн. З. Р. П. № 103. поз. 801) на творы с текстом словным, предназначены до публичного выполнения (адже на всякого рода представления, ревии, продукции словны и т. д.) належит передом достати апробату Староста.

В той цілі належит при вношенню поданя о позволене на уряджене представления, ревии, продукции словных и т. п. переслати в приложеню разом с поданем **два примірники** твора (песы) с текстом словным, с которых один остає в Старостві, а другий вертат Староство подаючому просльбу с отвітном аднотацію, относительно апробати, або отказа. Если твор ест написаный в непольском языку, належит также переслати перевод на державный язык.

Сценичны творы польской литературы клясичной, а также орыгинальны словны тексты до творов клясъков музыки польской, не вымагают попередней апробаты Староства.

Понеже ряд товариств и союзов, а также людей уряджающих найчастіше представленя, не примінят ся до тых законных жадань, Староство перестерігат товариства и союзы, а также особы, што в будучности не буде давати позволенъ, если наведены приписы не будут выполнены.

За посередництво в улькованю гостя в готелю, або пенсіонаті не належит ся жадна заплата.

Повітове Староство Ново-Сандецке повідомят, же посередникам, котры запровадили гостя до пенсіонату, або готелю и порадили єму там замешкати, не належит ся жадна заплата и же поберане такої заплаты ест недопускаеме.

Чало ся вшитко псовать. Люди перестали ходити до церкви но и може там аж и гдеяки стали комунистами. И в других тамтых селах так ест. Покаль не было там украинцов, не было и образы Божой, ани комунізма, а тепер то аж нерад там ходжу, бо хоц яку заразу там мож надыбати. Ріжны Велики и Малы, ріжны Грубы и Опаслы волочат ся по селах и вводят баламуту.

Кум Ваньо: Правду тварите куме. Ріжна біда пхат ся до нас. Заходят ту и украинцы лапсердаки, пхат ся также комунистычна Партия Польска (К. П. П.), але нас того не обходит, бо тово вшитко не наше. Як уж К. П. П. хце конечно политыкы, най политыкуе, але меже поляками, мы на тогонич не порадиме, але до нас най не пхают носа, бо мы руснаки знаме, чого мame ся тримати и не даме ся збаламутити ани К. П. П., ани комуністычным украинским поспакам.

Кум Гриц: Та тово певне, же мы баламуту выженеме скоро с наших гор. Але мі все жаль тых украинцов, же они так плачут и хтіл бым им дачим помочи.

Кум Ваньо: Та дайме им раду, най пильнуют свого носа, по чуже най не посягают, най ся им не захтіват чужого „Народного Дому“, най выховуют лучше свою молодеж, чтобы с ней не выростали ріжны саботажисты и дыверсанты, а втотчас успокоит ся их совість и болі уступят.

Що чути в світі.

Лондон: С Риги пришла сенсаційна вість о замаху на генерального прокуратора Совітів, Вишинського, котрий оскаржав в недавнем процесі Радка і тов.

До самоходу, котрим Вишинський іхал з Москви до міста Бородино, дано кілька стрілів з револьвера. Кулі розбили шиби в самоході; Вишинський виїшов ціло. По приїзді до Бородино Вишинський повідомив про замаху Г. П. У. Вислано на місце агентов, котрии однак не зловили напастників, але арестували 49 людей, при котрих найдено револьвери.

Лондон: Англійські газети доносять, же слюб князя Віндзор з Сімпсон отбуде ся под конець квітня во Відні, або на замку Енцесфельд. Пані Сімпсон приїде до Енцесфельда 24-го квітня. Мають они взяти цивільний слюб.

Лондон: Негус Абисинії находит ся в трудном финансовом положенію. Недавно продал он свое серебро, а тепер хоче продати свои акции одинокой желізной дороги, ведучої с Джибути до Аддис-Абебы. Негус має 40% тих акций, 10% находит ся в італійських руках, а 50% належит до французів. Акции негуса представляют вартость около 5 мільйонов злотых, але негус достане за тітаки акции значно вищу ціну, бо хоче їх купити Італія, а Франція не може до того допустити, щоби Італія маючи большинство акций, будовала бочни лінії той дороги, бо втотчас дорога Джибути — Аддис-Абеба втратила бы для Франції цілковите значене.

Валенція: Абисинський князь Гевет, сын раса Емерцу, оден з найважливіших абисинських вождів, приїхал до Валенції и хоче вступити до меженародной брыгади, воюючої по стороні правительства войск. Он заявил, что воювати против фашизма, то тіто само, что боронити независимості своєго краю. Край мой не хоче стати ся колонією Муссолініо и народ, як лем може, боре ся дальше против наїздникам.

Берлін: В березні перед военным судом начне ся процес против 20-ох комуністов, оскаржених о зраду, пополнену через колпортаж-летучок о противодержавном змісті.

Берлін: В Берліні уживають до тяганя волов т. зв. желізных коней. Сут то малы, звичайно трохколесны самоходы о сильных моторах. До тих самоходов приваджат ся тягаровы возы с меблями, будовельными материялами и іншим тягаром, котрии тягнут „желізны коні”.

Нью-Йорк: „Ля Дискусіон” газета, виходяча на острові Куба, видавана через партію народово - демократичну, помістила острій артикул против жидов, в котором меже іншим написано: „конечно треба выгнать с Кубы жидовских гандлярій, бо жиды приносят кубанцам и натурализованим испанцам значно больше шкоды, як граждане Ямайки, которых высылают масово с Кубы. Чом не позбываеме ся жидов? Сут они завадом, котру належит выкоренити. В день, коли с наших пристаней виплынут кораблі наладованы жидами и гражданами Ямайки, а также всякими непожадаными чужосторонними елементами, можеме сказати себі, же живеме в свободном краю”.

На Кубі єст околі 12.000 жидов на загальні число жителів 4 мільйони.

Шербург: От недавного часу море вищмарят на береги французькі людські трупи. Часто трупи сут повязаны по два мотузами. При тілах ніт ніяких документів, лем по одежі можна познати, же сут то испанцы. Сут то віроятно жертви страшної братоубийственной войны в Іспанії.

Москва: Совітські газеты приготовлюють уж настрої мас до нового процеса в Москві. В процесі том мають судити Бухарина, Рыкова, Угланова и других. Творили они также опозицию але в напрямі правом. В „Комсомольской Правді” появил ся артикул Москаleva, котрий твердит, же опозиция права єст так само для Соєтів школи, як и опозиция ліва Троцького и его сторонников и што обі тітаки опозиции стреміли до обаленя совітского порядку в Росії и приверненя капіталізму.

Рим: Дня 8. II. промовил через радио Папа Римський. В своїй бесіді завзвыкал Святіший Отец до братерської любви меже народами и до заперестаня воен. При конци промови уділив Папа народам апостольске благословене.

Вісти с краю.

Варшава: На місце перенесеного на пенсію вице-міністра внутренних справ Генрика Кавецького заіменувал П. Президент вице-міністром Юрия Пацьорковського. Юрий Пацьорковський має 44 літ. Гімназію окончил в Варшаві, університет в Петрограді. Был воеводом келецьким и погодивше министром соціальної опеки в кабінеті Славка. В р. 1935 вибраний послом до Сейма, але в мин. року зложил мандат и принял становиско директора департаменту політичного в мин. справ внутр.

Катовиці: С над німецької границы доносят, же появili ся там на небі: величезний хрест, три трумни, меч и карабіни. Незвичайне тіто явлене тревало пару минут, а пак сchezло. Того самого дня вечером появila ся на небі велика корона о барвах червено - жолтах, а также сильный столб отня и огнista куля, котрии упали на поля.

Также по стороні німецької видно было на небі великий хрест и горючий меч. Пограничне населене пояснят появлене ся тих знаков на небі, яко предсказане близкої войны.

Закопане: Сильна вітерница ушкодила лінову колейку, котра довозила людей на Ка-спровый Верх. Колейка тата буде нечинна аж до часу додатковых уряджень, котри мають запобіти случаям, які трафяють ся в часі великих вітрів.

Львов: Львовский адвокат крыл свои ощадності в выжолобленой нозі от стола. Мал там укрыты золоты монеты доляровы, золоты німецькі марки, австрійські короны и інши. Ктоси украл ему укрыты скарб и адвокат назначил высоку нагороду для того, кто выкроє злодія.

Скарб украл Н. Фурда, котрий виїхал до Снітіна и хотіл передостати ся до Румунії. Через границу мал го перепровадити Мих. Федорчук с Грынів, котрий, вмісто запровадити Фурду до Румунії, запровадил его на постерунок поліції, за што достал 1.000 злотых от адвоката. У злодія найдено частъ україденых грошей.

В пару неділь погодивше найдено труп Мих. Федорчука, котрого убил Дмитро Донек, штоби забрати 1.000 зл., и гроши, які дал Федорчукови Фурда за переведене его через границу.

Донека и вдову по Федорчуку, котра по смерти мужа жила с Донеком арестовано.

Крыница: Княжа голяндска пара опустила Крыницу дня 8. лютого о год. 8.30 и виїхала через Чехословакию до Будапешта. Где поїдуть они с Венгрии, не знає. Може быти, же виїдуть до Відня, а сottамаль до Цель ам Зее, где пребывает королева Вильгельмина. До границы товаришили королевским гостям советник Залевский, дыр. Новотарский, гр. Курнатовский и гр. Мельчинский.

Самбор: В Самборі мало містце страшне событе. Українец гр.-кат. священник Колинский, гімназіяльний катехіт, убіл молоду дівчину. Священник тот, ище не старий, не жил со своим женом. Служила у него 21-літна дівчина Юlia Дудык. В понеділок по по-лудни свящ. Колинский повадил ся со служащом, виїял револьвер и стрілив до ней. Мешкаючий в сусістві сержант дал знати на поліцію. Поліція пришла и застала неживу дівчину с простріленом головом. Коло стола сідил свящ. Колинский в стані цілковитого замороченя от выпитой горілки. Морд Колинского викликал сильне пригноблене серед самборських українофілов. Колинского арестовано.

КТО ХОЧЕ ЗАБЕЗПЕЧИТИ СЕБЕ НА СТАРОСТЬ И РОДИНУ

ОТ НУЖДЫ И ГОЛОДА, АБО ЗЛОЖИТИ ДІТЯМ ВІНО,

НЕХАЙ ЯКНАЙСКОРШЕ

за асекурує ся
в асекураційном Товаристві
ВИТА и КРАКОВСКЕ
во ЛЬВОВІ

Асекурацію принимають на цілой Лемковщині представителі: гг. Осіф Ямовицький — Крыница - Село и Михаїл Перелом — Сянок.